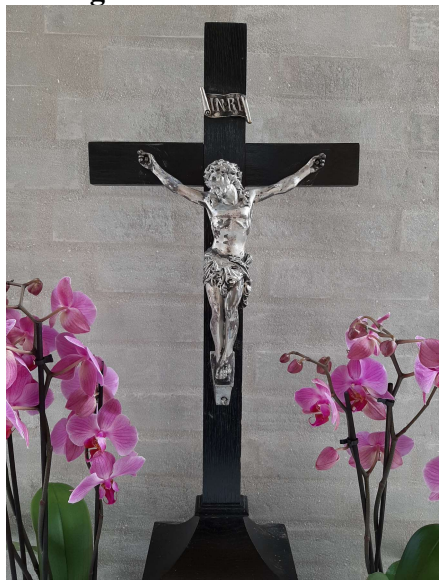

Langfredag

Gudstjeneste 2. april 2021

kl. 9 og 11 i Gratiakirken

Klokke og prælude
Indgangsbøn

Salme **DS167,1-3**

Hil dig, frelser og forsoner!
Verden dig med torne kroner,
Du det ser, jeg har i sinde
Rosenkrans om kors at vinde,
Giv dertil mig mod og held!

2. Hvad har dig hos Gud bedrøvet,
Og hvad elsked du hos støvet,
At du ville alt opgive
For at holde os i live,
Os dig at meddele hél?

3. Kærligheden, hjertegløden,
Stærkere var her end døden,
Heller giver du end tager,

Ene derfor dig behager
Korsets død i vores sted!
Ny Koralbog 216

Vår Herre Jesu Kristi lidelseshistorie i Johannesevangeliet

Johs 18,1-11 (side 5-8)

DS 168v1

O hoved, højt forhånet
med blodig sår og ve!
O hoved, tornekronet
til smerte, spot og spe!
O hoved, som har været
tilbedet idelig,
men nu så højt vanæret,
vær hilset hjertelig!
DS nr 168,1 Ny Koralbog 24b

Johs 18,12-24

Salme **DS 168v2**

Hvem voldte al din plage,
din sjæl den mørke nat?
Hvem voldte dig den klage:
Min Gud har mig forladt?
Hvem har den kalk dig givet,
på korsets træ dig bragt?
Hvem har dig, som er livet,
i død og grav nedlagt?

Johs 18,25-19,3

DS 168v3

Min Jesus, du er såret
for mine synder så,
jeg burde have båret
den straf, som på dig lå;
se hid, her står jeg arme,
fortjente vredens ris,

min Gud, dig dog forbarme,
din nådes glimt mig vis!

Johs 19,4-16

DS 168v4

Jeg takker dig af hjerte,
af ganske sind og sjæl,
min frelser, for din smerte,
du ville mig det vel.
Lad mig, o Jesu Kriste,
ved troen holde mig!
Når øjnene vil briste,
da lad mig dø i dig!

Johs 19,17-30

DS 168v5

Når herfra jeg skal vige,
da vig du ej fra mig!
Og når jeg ned skal stige
i graven, vis mig dig!
Træd frem, så snart mit hjerte
er stedt i dødens nød,
forkort min angst og smerte
for din den hårde død!

Johs 19,31-42

DS 168v6

Vær du mit skjold og bue,
når jeg min afsked tar!
Lad mig dit ansigt skue,
som det på korset var!
Jeg derved sejer vinder
i troen, som sig bør,
dig til mit hjerte binder;
vel den, der sådan dør!

Kort prædiken

Bøn (Litaniet)

(P) Gud vor Far i himmelen,

(M) forbarm dig over os.

(P) Herre Jesus, verdens Frelser,

(M) forbarm dig over os.

(P) Hellig Ånd, vår trøster,

(M) forbarm dig over os.

Præst

Fra alle synder, fra al vildfarelse,
fra alt det som ondt er,

Menighed

fri os kære Herre Gud.

Præst

Fra en ond og brat død, fra krig og
undertrykkelse, fra ulykker og
ødelæggelse,

Menighed

fri os kære Herre Gud.

Præst

Fra den evige død,

Menighed

fri os kære Herre Gud.

Præst

For din hellige fødsels skyld, for din
sejerrige opstandelse og himmelfart,
i vår lykkes tid, i vår sorg og vor
nød,

Menighed

hjælp os kære Herre Gud.

Præst

I vor sidste time, på den yderste
dommedag,

Menighed

hjælp os kære Herre Gud.

Præst

Vi arme syndere beder nu til dig:
Styr og reger din hellige kristne kirke. Hold kirkens tjenere ved dit salige ord og i et hellig levnet. Forhindre vrang lærdom og død gudsdyrkelse. Før de vildfarende tilbage og giv dit ord fremgang på jorden, indtil alle dine fjender lægges under dine fødder. Giv alle dem din Ånd og kraft som hører dit ord. Trøst alle dem som er sorgfulde og bange.

Menighed

Hør os kære Herre Gud.

Præst

Giv fred og enighed i alle land.
Værn vort folk og vor dronning, vor øvrighed og vor kirke og giv dem din velsignelse.
Giv frugt på jorden og bevar den.
Kom dem til hjælp som er i nød og fare. Forsørg alle som er hjælpeløse.
Gør vel mod dem som gør ondt mod os. Forbarm dig over alle mennesker.

Menighed

Hør os kære Herre Gud.

Præst

O Jesus Kristus, Guds Søn.

Menighed

Herre, tag imod vor bøn.

(P) O du Guds Lam som bar all verdens synder,
(M) forbarm dig over os

(P) O du Guds Lam som bar all verdens synder,
(M) forbarm dig over os
(P) O du Guds Lam som bar all verdens synder,
(M) du give os din fred.

Præst

Vi takker dig, Gud fader, at du har givet os din enbårne Søn, Jesus Kristus, for at alle de som tror på ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv.
Vi takker dig, Jesus Kristus, at du har båret på dit hellige legeme alle vore synder, og med dit blod udslettet alle vore overtrædelser.
Vi takker dig, du gode Helligånd, at du har givet os i våre hjerter den tro, at vi intet andet ved til salighed end den korsfestede Jesus Kristus.
Giv os, o Gud, din nåde, at vi af hjertet tror, at alle vore synder er os for Jesu Kristi lidelses og døds skyld forladte, og oplys os med din Helligånd således at vi daglig ved Jesu døds kraft afstår fra synden, og aldrig slipper Jesus af vore hjerter, førend vi klarlig ser ham i det evige liv. Det beder vi alle i vår Herre Jesu Kristi navn

Alle

**Fader vor,
du som er i himlene!
Helliget blive dit navn,
komme dit rige,
ske din vilje
som i himlen således også på
jorden;**

**giv os i dag vort daglige brød;
og forlad os vor skyld,
som også vi forlader vore
skyldnere,
og led os ikke ind i fristelse,
men fri os fra det onde.
For dit er Riget og magten og
æren i evighed! Amen**

Præst

Herren velsigne dig og bevare dig,
Herren lade sit ansigt lyse over dig
og være dig nådig,
Herren løfte sit åsyn på dig og give
dig fred!

Menighed

Amen

Salme DS 167v7

Du, som har dig selv mig givet,
lad i dig mig elske livet,
så for dig kun hjertet banker,
så kun du i mine tanker
er den dybe sammenhæng
Ny Koralbog 216

Udgangsøn

Udg vers

DS 178

Skriv dig, Jesus, på mit hjerte,
du min konge og min Gud!
at ej lyst, ej heller smerte
dig formår at slette ud!
Denne indskrift på mig sæt:
Jesus udaf Nazaret,
den korsfæsted, er min ære
og min salighed skal være!
Ny Koralbog 285

Kalender

Påskedag 4. april	9.00 og 11.00 Gudstjeneste med nadver (LGJ)
2. påskedag 5. april	Ingen gudstjeneste
Tirsdag 6. april	8.30: Morgenbøn 14.30: Konf.uv.
Søndag 11. april	9.00 og 11.00 Gudstjeneste med nadver (LGJ)

Præster Leif G. Jensen 60 63 23 23.
Sigmund Hjorthaug 53 67 10 12.
Kordegner: Anders Henriksen 26 11
40 32. Stefan Lund 23 70 71 31.
Klaus Kristensen 30 18 95 98

VELKOMMEN i *KIRKE!*

CORONA-tid:

- * Gudstjenesterne holdes i kort form.
- * Plads: 25 (+ 3 tjenere).
- * Fællessang med mundbind.
- * Kordegn vejleder.
- * Tilmelding til 711 00 712 frem til kl. 20 aftenen før gudstjenesten

Vor Herre Jesu Kristi lidelseshistorie i Johannesevangeliet

Johannes 18,1-11

Da Jesus havde sagt det, gik han ud sammen med sine disciple og over på den anden side af Kedronbækken, hvor der var en have, som han og hans disciple gik ind i. Også Judas, som forrådte ham, kendte det sted, for dér mødtes Jesus ofte med sine disciple. Judas tog så vagtstyrken og nogle af ypperstepræsternes og farisæernes tempelvagter med sig og kom derover med lygter og fakler og våben.

Jesus, som vidste alt, hvad der skulle ske med ham, gik ud til dem og spurgte: «Hvem leder I efter?» «Jesus fra Nazaret,» svarede de. Han sagde til dem: «Det er mig.» Også Judas, som forrådte ham, stod sammen med dem. Da Jesus sagde: «Det er mig,» veg de tilbage og faldt om på jorden. Han spurgte dem så igen: «Hvem leder I efter?» «Jesus fra Nazaret,» svarede de. Jesus sagde til dem: «Det er mig; det har jeg jo sagt jer. Når det altså er mig, I leder efter, så lad de andre gå.» For sådan skulle det ord, han havde sagt, gå i opfyldelse: «Af dem, du har givet mig, har jeg ikke mistet nogen.»

Men Simon Peter trak et sværd, som han havde med, og slog efter

ypperstepræstens tjener og huggede højre øre af ham; tjeneren hed Malkus. Jesus sagde til Peter: «Stik sværdet i skeden! Skulle jeg ikke drikke det bæger, Faderen har givet mig?»

Johannes 18,12-24

Vagtstyrken og officeren og jødernes tempelvagter anholdt nu Jesus og bandt ham; de førte ham først til Annas, for han var svigerfar til Kajfas, der var ypperstepræst det år. Det var Kajfas, der havde givet jøderne det råd, at det var bedst, at ét menneske døde for folket.

Simon Peter og en anden discipel fulgte efter Jesus. Denne anden discipel var kendt af ypperstepræsten og gik ind i ypperstepræstens gård sammen med Jesus, men Peter blev stående udenfor ved porten. Den anden discipel, som var kendt af ypperstepræsten, gik ud og talte med pigen, der holdt vagt ved porten, og fik Peter med ind. Tjenestepigen, der holdt vagt ved porten, sagde til Peter: «Er du ikke også en af den mands disciple?» «Nej, jeg er ikke,» svarede han. Tjenerne og tempelvagterne havde tændt et bål af trækul, fordi det var koldt, og stod og varmede sig. Også Peter stod og varmede sig sammen med dem.

Ypperstepræsten spurgte nu Jesus ud om hans disciple og om hans lære. Jesus svarede ham: «Jeg har talt til verden i fuld offentlighed; jeg har altid undervist i synagoger og på

tempelpladsen, hvor alle jøderne kommer sammen, og i det skjulte har jeg intet talt. Hvorfor spørger du mig? Spørg dem, der har hørt mig, hvad jeg har talt til dem; de ved jo, hvad jeg har sagt.» Da Jesus sagde det, var der en af tempelvagterne, som stod ved siden af, der gav ham et slag i ansigtet og sagde til ham: «Er det en måde at svare ypperstepræsten på?» Jesus svarede: «Har jeg sagt noget forkert, så bevis, at det er forkert; men er det rigtigt, hvorfor slår du mig så?» Annas sendte ham så bundet til ypperstepræsten Kajfas.

Johannes 18,25-19,3

Imens stod Simon Peter og varmede sig. Da sagde de til ham: «Er du ikke også en af hans disciple?» Han nægtede det og sagde: «Nej, jeg er ikke.» Så sagde en af ypperstepræstens tjenere, en slægtning til ham, som Peter havde hugget øret af: «Så jeg dig ikke i haven sammen med ham?» Atter nægtede Peter, og i det samme galede hanen.

De førte nu Jesus fra Kajfas til statholderens borg. Det var tidligt om morgenen. Selv gik de ikke ind i borgen, for at de ikke skulle blive urene, men kunne holde påskemåltid. Pilatus gik ud til dem og sagde: «Hvilken anklage fremfører I mod denne mand?» De svarede: «Havde han ikke været forbryder, ville vi ikke have udleveret ham til dig.» Pilatus sagde til dem: «Så tag I ham og døm ham efter jeres lov.» Jøderne sagde:

«Vi har ikke ret til at henrette nogen.» For sådan skulle Jesu ord gå i opfyldelse, det ord, han sagde, da han betegnede, hvordan han skulle dø.

Pilatus gik ind i borgen igen; han kaldte Jesus for sig og sagde til ham: «Er du jødernes konge?» Jesus svarede: «Siger du det af dig selv, eller er det noget, andre har sagt dig om mig?» Pilatus svarede: «Er jeg måske jøde? Det er dit eget folk og ypperstepræsterne, som har udleveret dig til mig. Hvad har du gjort?» Jesus svarede: «Mit rige er ikke af denne verden. Var mit rige af denne verden, havde mine tjenere kæmpet for, at jeg ikke skulle udleveres til jøderne; men nu er mit rige ikke af denne verden.» Pilatus sagde til ham: «Så er du altså konge?» Jesus svarede: «Du siger, jeg er konge. Derfor er jeg født, og derfor er jeg kommet til verden, for at jeg skal vidne om sandheden. Enhver, som er af sandheden, hører min røst.» Pilatus sagde til ham: «Hvad er sandhed?»

Da han havde sagt det, gik han atter ud til jøderne og sagde til dem: «Jeg finder ham ikke skyldig. Men det er skik og brug hos jer, at jeg løslader en fange i påsken. Vil I have, at jeg skal løslade jer jødernes konge?» De råbte tilbage: «Ikke ham, men Barabbas!» Barabbas var en røver. Pilatus tog så Jesus og lod ham piske. Og soldaterne flettede en krone af torne og satte den på hans hoved, og de hængte en purpurkappe om ham, stillede sig foran ham og sagde: «Hil

dig, jødernes konge!» og slog ham i ansigtet.

Johannes 19,4-16

Pilatus gik atter ud af borgen og sagde til dem: «Nu fører jeg ham ud til jer, for at I kan vide, at jeg ikke finder ham skyldig.» Så kom Jesus ud med tornekrone og purpurkappen på. Pilatus sagde til dem: «Se, her er manden!» Da ypperstepræsterne og tempelvagterne så ham, råbte de:

«Korsfæst ham, korsfæst ham!»

Pilatus sagde til dem: «Så tag I ham og korsfæst ham, for jeg finder ham ikke skyldig.» Jøderne svarede: «Vi har en lov, og efter den lov skal han dø, fordi han har gjort sig selv til Guds søn.» Da Pilatus hørte de ord, blev han endnu mere bange, og han gik ind i borgen igen og sagde til Jesus: «Hvor er du fra?» Men Jesus gav ham intet svar. Pilatus sagde så til ham: «Svarer du mig ikke? Ved du ikke, at jeg har magt til at løslade dig og magt til at korsfæste dig?» Jesus svarede ham: «Du havde ikke nogen som helst magt over mig, hvis ikke det var givet dig ovenfra. Derfor har han, der udleverede mig til dig, større synd.»

Efter dette ville Pilatus løslade Jesus, men jøderne råbte: «Løslader du ham, er du ikke kejserens ven. Enhver, som gør sig selv til konge, sætter sig op imod kejseren.» Da Pilatus hørte de ord, førte han Jesus ud, og han satte sig i dommersædet på det sted, som kaldes Stenbroen, på hebraisk

Gabbata. Det var forberedelsesdagen til påsken, ved den sjette time. Pilatus sagde til jøderne: «Her er jeres konge!» Da råbte de: «Bort med ham, bort med ham, korsfæst ham!» Pilatus sagde til dem: «Skal jeg korsfæste jeres konge?» Ypperstepræsterne svarede: «Vi har ingen anden konge end kejseren.» Da udleverede han Jesus til dem, for at han kunne blive korsfæstet. Så tog de Jesus med sig.

Johannes 19,17-30

Han bar selv korset og gik ud til det sted, som kaldes Hovedskalsted, og som på hebraisk hedder Golgata, hvor de korsfæstede ham, og sammen med ham to andre, én på hver side, med Jesus i midten. Pilatus havde lavet en indskrift og sat den på korset. Den lød: «Jesus fra Nazaret, jødernes konge.» Den indskrift læste mange af jøderne, for stedet, hvor Jesus blev korsfæstet, lå nær ved byen, og den var skrevet på hebraisk, latin og græsk. Jødernes ypperstepræster sagde nu til Pilatus: «Skriv ikke: «Jødernes konge», men: «Han sagde: Jeg er jødernes konge.»» Pilatus svarede: «Hvad jeg skrev, det skrev jeg.» Da soldaterne havde korsfæstet Jesus, tog de hans klæder og delte dem i fire dele, én del til hver soldat. Også kjortlen tog de; men den var uden sammensyninger, ét vævet stykke fra øverst til nederst; derfor sagde de til hinanden: «Lad os ikke rive den i stykker, men trække lod om, hvem der skal have den.» For

sådan skulle det skriftord gå i opfyldelse: De delte mine klæder mellem sig, de kastede lod om min klædning. Det gjorde soldaterne altså. Men ved Jesu kors stod hans mor, hans mors søster, Maria, Klopas' hustru, og Maria Magdalene. Da Jesus så sin mor og ved siden af hende den discipel, han elskede, sagde han til sin mor: «Kvinde, dér er din søn.» Derpå sagde han til disciplen: «Dér er din mor.» Fra den time tog disciplen hende hjem til sig. Derefter, da Jesus vidste, at alt nu var fuldbragt, og for at Skriften skulle opfyldes, sagde han: «Jeg tørster.» Der stod et kar fyldt med eddike. De satte så en svamp fyldt med eddiken på en isopstængel og stak den op til hans mund. Da Jesus havde fået eddiken, sagde han: «Det er fuldbragt.» Og han bøjede hovedet og opgav ånden.

Johannes 19,31-42

Det var forberedelsesdag, og for at legerne ikke skulle blive hængende på korset sabbatten over -- for det var en stor sabbatsdag -- bad jøderne Pilatus om, at de korsfæstedes ben måtte blive knust og de døde taget ned. Så kom soldaterne og knuste benene på den første og på den anden, som var korsfæstet sammen med Jesus. Da de kom til Jesus og så, at han allerede var død, knuste de ikke hans ben, men en af soldaterne stak ham i siden med et spyd, og der kom straks blod

og vand ud. Den, der har set det, har vidnet om det, for at også I skal tro -- og hans vidnesbyrd er sandt, og han ved, at han taler sandt. Dette skete, for at det skriftord skulle gå i opfyldelse: «Ingen af hans knogler må blive knust.» Og atter et andet skriftord siger: «De skal se hen til ham, de har gennemboret.» Josef fra Arimatæa, som var discipel af Jesus, men hemmeligt, af frygt for jøderne, bad derefter Pilatus om at måtte tage Jesu legeme ned; og det tillod Pilatus. Josef kom så og tog Jesu legeme ned. Også Nikodemus kom; det var ham, som tidligere var kommet til Jesus om natten; han medbragte en blanding af myrra og aloe, omkring hundrede pund. Så tog de Jesu legeme og viklede linnedklæder om det sammen med de vellugtende salver, som det er skik hos jøderne ved begravelse. På det sted, hvor Jesus var blevet korsfæstet, var der en have, og i haven var der en ny grav, hvor der endnu ikke havde været lagt nogen. Da det var jødernes forberedelsesdag, lagde de Jesus dér, fordi den grav var i nærheden.

耶穌說了這話、就同門徒出去、過了汲淪溪、在那裡有一個園子、他和門徒進去了。**2** 賣耶穌的猶大也知道那地方、因為耶穌和門徒屢次上那裡去聚集。**3** 猶大領了一隊兵、和祭司長並法利賽人的差役、拿著燈籠、火把、兵器、就來到園裡。**4** 耶穌知道將要臨到自己的一切事、就出來、對他們說、你們找誰。**5** 他們回答說、找拿撒勒人耶穌。耶穌說、我就是。賣他的猶大也同他們站在那裡。**6** 耶穌一說我就是、他們就退後倒在地上。**7** 他又問他們說、你們找誰。他們說、找拿撒勒人耶穌。**8** 耶穌說、我已經告訴你們、我就是。你們若找我、就讓這些人去罷。**9** 這要應驗耶穌從前的話、說、你所賜給我的人、我沒有失落一個。**10** 西門彼得帶著一把刀、就拔出來、將大祭司的僕人砍了一刀、削掉他的右耳。那僕人名叫馬勒古。**11** 耶穌就對彼得說、收刀入鞘罷。我父所給我的那杯、我豈可不喝呢。

12 那隊兵和千夫長並猶太人的差役、就拿住耶穌、把他捆綁了。**13** 先帶到亞那面前、因為亞那是本年作大祭司該亞法的岳父。**14** 這該亞法、就是從前向猶太人發議論說、一個人替百姓死是有益的那位。**15** 西門彼得跟著耶穌、還有一個門徒跟著。那門徒是大祭司所認識的。他就同耶穌進了大祭司的院子。**16** 彼得卻站在門外。大祭司所認識的那個門徒出來、和看門的使女說了一聲、就領彼得進去。**17** 那看門的使女對彼得說、你不也是這人的門徒麼。他說、我不是。**18** 僕人和差役、因為天冷、就生了炭火、站在那裡烤火。彼得也同他們站著烤火。**19** 大祭司就以耶穌的門徒和他的教訓盤問他。**20** 耶穌回答說、我從來是明明的對世人說話。我常在會堂和殿裡、就是猶太人聚集的地方、教訓人。我在暗地裡、並沒有說甚麼。**21** 你為甚麼問我呢。可以問那聽見的人、我對他們說的是甚麼。我所說的、他們都知道。**22** 耶穌說了這話、旁邊站著的一個差役、用手掌打他說、你這樣回答大祭司麼。**23** 耶穌說、我若說的不是、你可以指證那不是。我若說的是、你為甚麼打我呢。**24** 亞那就把耶穌解到大祭司該亞法那裡、仍是

捆著解去的。

25 西門彼得正站著烤火、有人對他說、你不也是他的門徒麼。彼得不承認、說、我不是。**26** 有大祭司的一個僕人、是彼得削掉耳朵那人的親屬、說、我不是看見你同他在園子裡麼。**27** 彼得又不承認。立時雞就叫了。**28** 眾人將耶穌、從該亞法那裡往衙門內解去。那時天還早。他們自己卻不進衙門、恐怕染了污穢、不能喫逾越節的筵席。**29** 彼拉多就出來、到他們那裡、說、你們告這人是為甚麼事呢。**30** 他們回答說、這人若不是作惡的、我們就不把他交給你。**31** 彼拉多說、你們自己帶他去、按著你們的律法審問他罷。猶太人說、我們沒有殺人的權柄。**32** 這要應驗耶穌所說、自己將要怎樣死的話了。**33** 彼拉多又進了衙門、叫耶穌來、對他說、你是猶太人的王麼。**34** 耶穌回答說、這話是你自己說的、還是別人論我對你說的。**35** 彼拉多說、我豈是猶太人呢。你本國的人和祭司長、把你交給我。你作了甚麼事呢。**36** 耶穌回答說、我的國不屬這世

界。我的國若屬這世界、我的臣僕必要爭戰、使我不至於被交給猶太人。只是我的國不屬這世界。

37 彼拉多就對他說、這樣、你是王麼。耶穌回答說、你說我是王。我為此而生、也為此來到世間、特為給真理作見證。凡屬真理的人、就聽我的話。**38** 彼拉多說、真理是甚麼呢。說了這話、又出來到猶太人那裡、對他們說、我查不出他有甚麼罪來。**39** 但你們有個規矩、在逾越節要我給你們釋放一個人、你們要我給你們釋放猶太人的王麼。**40** 他們又喊著說、不要這人、要巴拉巴。這巴拉巴是個強盜。

第19章

當下彼拉多將耶穌鞭打了。**2** 兵丁用荊棘編作冠冕、戴在他頭上、給他穿上紫袍。**3** 又挨近他說、恭喜猶太人的王阿。他們就用手掌打他。

4 彼拉多又出來對眾人說、我帶他出來見你們、叫你們知道我查不出他有甚麼罪來。**5** 耶穌出來、戴著荊棘冠冕、穿著紫袍。彼拉多對他們說、你們看這個人。**6** 祭司長和差役看見他、就喊著說、釘他十字架、釘他十字架。彼拉多說、你們自己

把他釘十字架罷。我查不出他有甚麼罪來。**7** 猶太人回答說、我們有律法、按那律法、他是該死的、因他以自己為神的兒子。**8** 彼拉多聽見這話、越發害怕。**9** 又進衙門、對耶穌說、你是那裡來的。耶穌卻不回答。**10** 彼拉多說、你不對我說話麼。你豈不知我有權柄釋放你、也有權柄把你釘十字架麼。**11** 耶穌回答說、若不是從上頭賜給你的、你就毫無權柄辦我。所以把我交給你的那人、罪更重了。**12** 從此彼拉多想要釋放耶穌。無奈猶太人喊著說、你若釋放這個人、就不是該撒的忠臣。〔原文作朋友〕凡以自己為王的、就是背叛該撒了。**13** 彼拉多聽見這話、就帶耶穌出來、到了一個地方、名叫鋪華石處、希伯來話叫厄巴大、就在那裡坐堂。**14** 那日是預備逾越節的日子、約有午正。彼拉多對猶太人說、看哪、這是你們的王。**15** 他們喊著說、除掉他、除掉他、釘他在十字架上。彼拉多說、我可以把你們的王釘十字架麼。祭司長回答說、除了該撒、我們沒有王。**16** 於是彼拉多將耶穌交給他們去釘十字架。

17 他們就把耶穌帶了去。耶穌背著自己的十字架出來、到了一個地

方、名叫髑髏地、希伯來話叫各各他。**18** 他們就在那裡釘他在十字架上、還有兩個人和他一同釘著、一邊一個、耶穌在中間。**19** 彼拉多又用牌子寫了一個名號、安在十字架上。寫的是猶太人的王、拿撒勒人耶穌。**20** 有許多猶太人念這名號。因為耶穌被釘十字架的地方、與城相近、並且是用希伯來、羅馬、希利尼、三樣文字寫的。**21** 猶太人的祭司長、就對彼拉多說、不要寫猶太人的王。要寫他自己說我是猶太人的王。**22** 彼拉多說、我所寫的、我已經寫上了。**23** 兵丁既然將耶穌釘在十字架上、就拿他的衣服分為四分、每兵一分。又拿他的裡衣。這件裡衣、原來沒有縫兒、是上下一片織成的。**24** 他們就彼此說、我們不要撕開、只要拈鬮、看誰得著。這要應驗經上的話說、『他們分了我的外衣、為我的裡衣拈鬮。』兵丁果然作了這事。**25** 站在耶穌十字架旁邊的、有他母親、與他母親的姊妹、並革羅罷的妻子馬利亞、和抹大拉的馬利亞。**26** 耶穌見母親和他所愛的那門徒站在旁邊、就對他母親說、母親、〔原文作婦人〕看你的兒子。**27** 又對那門徒說、看你的母親。從此那門徒就接他到自己家裡去了。**28** 這事以後、耶穌知道各樣的事已經成了、為要使經上的話應驗、就說、我渴了。**29** 有一個器皿盛滿了醋、放在那裡

。他們就拿海絨蘸滿了醋、綁在牛膝草上、送到他口。

30 耶穌嘗〔原文作受〕了那醋、就說、成了。便低下頭、將靈魂交付神了。**31** 猶太人因這日是預備日、又因那安息日是個大日、就求彼拉多叫人打斷他們的腿、把他們拿去、免得屍首當安息日留在十字架上。**32** 於是兵丁來、把頭一個人的腿、並與耶穌同釘第二個人的腿、都打斷了。**33** 只是來到耶穌那裡、見他已經死了、就不打斷他的腿。**34** 惟有一個兵拿槍扎他的肋旁、隨即有血和水流出來。**35** 看見這事的那人就作見證、他的見證也是真的、並且他知道自己所說的是真的、叫你們也可以信。**36** 這些事成了、為要應驗經上的話說、『他的骨頭、一根也不可折斷。』**37** 經上又有一句說、『他們要仰望自己所扎的人。』**38** 這些事以後、有亞利馬太人約瑟、是耶穌的門徒、只因怕猶太人、就暗暗的作門徒、他來求彼拉多、要把耶穌的身體領去。彼拉多允准、他就把耶穌的身體領去了。**39** 又有尼哥底母、就是先前夜裡去見耶穌的、帶著沒藥、和沉香、約有一百斤前來。**40** 他們就照猶太人殯葬的規矩、把耶穌的身體用、細麻布加上香料裹好了。**41** 在耶穌釘十字架的地方、有一個園子。

園子裡有一座新墳墓、是從來沒有葬過人的。**42** 只因是猶太人的預備日、又因那墳墓近、他們就把耶穌安放那裡。

چون عیسی این را گفت، با شاگردان خود به آن طرف وادی قِذرون رفت و در آنجا باغی بود که با شاگردان خود به آن در آمد.
2 و یهودا که تسلیم کننده وی بود، آن موضع را می دانست، چونکه عیسی در آنجا با شاگردان خود بارها انجمن می نمود.
3 پس یهودا لشکریان و خادمان از نزد رؤسای گهته و فریسیان برداشته، با چراغها و مشعلها و اسلحه به آنجا آمد.
4 آنگاه عیسی با اینکه آگاه بود از آنچه می بایست بر او واقع شود، بیرون آمده، به ایشان گفت، که را می طلبید؟
5 به او جواب دادند، عیسی ناصری را! عیسی بدیشان گفت، من هستم! و یهودا که تسلیم کننده او بود نیز با ایشان ایستاده بود.
6 پس چون بدیشان گفت، من هستم، برگشته، بر زمین افتادند.
7 او باز از ایشان سؤال کرد، که رامی طلبید؟ گفتند، عیسی ناصری را!
8 عیسی جواب داد، به شما گفتم من هستم! پس اگر مرا می خواهید، اینها را بگذارید بروند!
9 تا آن سخنی که گفته بود تمام گردد که از آنانی که به من داده ای یکی را گم نکرده ام.
10 آنگاه شمعون پطرس شمشیری را که داشت کشیده، به غلام رئیس گهته که

ملوک نام داشت زده، گوش راستش را برید.
11 عیسی به پطرس گفت، شمشیر خود را غلاف کن! آیا جامی را که پدر به من داده است ننوشم؟

12 آنگاه سربازان و سرتیبان و خادمان یهود، عیسی را گرفته، او را بستند.
13 و اول او را نزد حنّا، پدر زن قیافا که در همان سال رئیس گهته بود، آوردند.
14 و قیافا همان بود که به یهود اشاره کرده بود که بهتر است یک شخص در راه قوم بمیرد.
15 اما شمعون پطرس و شاگردی دیگر از عقب عیسی روانه شدند، و چون آن شاگرد نزد رئیس گهته معروف بود، با عیسی داخل خانه رئیس گهته شد.
16 اما پطرس بیرون در ایستاده بود. پس آن شاگرد دیگر که آشنای رئیس گهته بود، بیرون آمده، با دربان گفتگو کرد و پطرس را به اندرون برد.
17 آنگاه آن کنیزی که دربان بود، به پطرس گفت، آیا تو نیز از شاگردان این شخص نیستی؟ گفت، نیستم!
18 و غلامان و خدام آتش افروخته، ایستاده بودند و خود را گرم می کردند چونکه هوا سرد بود؛ و پطرس نیز با ایشان خود را گرم می کرد.
19 پس رئیس گهته از عیسی درباره شاگردان و تعلیم او پرسید.
20 عیسی به او جواب داد که من به جهان آشکارا سخن گفته ام. من هر وقت در کنیسه و در هیكل، جایی که همه یهودیان پیوسته جمع می شدند، تعلیم می دادم و در خفا چیزی نگفته ام!
21 چرا از من سؤال می کنی؟ از کسانی که شنیده اند پطرس که چه چیز بدیشان

گفتم! اینک، ایشان می دانند آنچه من گفتم!

22 و چون این را گفت، یکی از خادمان که در آنجا ایستاده بود، طپانچه بر عیسی زده، گفت، آیا به رئیس گهته چنین جواب می دهی؟
23 عیسی بدو جواب داد، اگر بد گفتم، به بدی شهادت ده؛ و اگر خوب، برای چه مرا می زنی؟
24 پس حنّا او را بسته، به نزد قیافا رئیس گهته فرستاد.

25 و شمعون پطرس ایستاده، خود را گرم می کرد. بعضی بدو گفتند، آیا تو نیز از شاگردان او نیستی؟ او انکار کرده، گفت، نیستم!
26 پس یکی از غلامان رئیس گهته که از خویشان آن کس بود که پطرس گوشش را بریده بود، گفت، مگر من تو را با او در باغ ندیدم؟
27 پطرس باز انکار کرد که در حال خروس بانگ زد.
28 بعد عیسی را از نزد قیافا به دیوانخانه آوردند و صبح بود و ایشان داخل دیوانخانه نشدند مبادا نجس بشوند بلکه تا فصح را بخورند.
29 پس پپلاطس به نزد ایشان بیرون آمده، گفت، چه دعوی بر این شخص دارید؟
30 در جواب او گفتند، اگر او بدکار نمی بود، به تو تسلیم نمی کردیم.
31 پپلاطس بدیشان گفت، شما او را بگیرید و موافق شریعت خود بر او حکم نمایید. یهودیان به وی گفتند، بر ما جایز نیست که کسی را بکشیم.
32 تا قول عیسی تمام گردد که گفته بود، اشاره به آن قسم موت که باید بمیرد.

پس پپلاطس عیسی را گرفته، تازیانه زد.
2 و لشکریان تاجی از خار بافته بر سرش گذاردند و جامه ارغوانی بدو پوشانیدند
3 و می گفتند، سلام ای پادشاه یهود! و طپانچه بدو میزدند.
4 باز پپلاطس بیرون آمده، به ایشان گفت، اینک، او را نزد شما بیرون آوردم تا بدانید که در او هیچ عیبی نیافتم.
5 آنگاه عیسی با تاجی از خار و لباس ارغوانی بیرون آمد. پپلاطس بدیشان گفت، اینک، آن انسان.
6 و چون رؤسای گهته و خدام او را دیدند، فریاد برآورده، گفتند، صلیبش کن! صلیبش کن! پپلاطس بدیشان گفت، شما او را گرفته، مصلوبش سازید زیرا که من در او عیبی نیافتم.
7 یهودیان بدو جواب دادند که ما شریعتی داریم و موافق شریعت ما واجب است که بمیرد زیرا خود را پسر خدا ساخته است.
8 پس چون پپلاطس این را شنید، خوف بر او زیاده مستولی گشت.
9 باز داخل دیوانخانه شده، به عیسی گفت، تو از کجایی؟ اما عیسی بدو هیچ جواب نداد.
10 پپلاطس بدو گفت، آیا به من سخن نمی گویی؟ نمی دانی که قدرت دارم تو را صلیب کنم و قدرت دارم آزادت نمایم؟
11 عیسی جواب داد، هیچ قدرت بر من نمی داشتی اگر از بالا به تو داده نمی شد. و از این جهت آن کس که مرا به تو تسلیم کرد، گناه بزرگتر دارد.
12 و از آن وقت پپلاطس خواست او را آزاد نماید، لیکن یهودیان فریاد برآورده، می گفتند که اگر این شخص را رها کنی،

اَوّل و دیگری را که با او صلیب شده بودند، شکستند.

33 اما چون نزد عیسی آمدند و دیدند که پیش از آن مرده است، ساقهای او را شکستند.

34 لکن یکی از لشکریان به پهلوی او نیزهای زد که در آن ساعت خون و آب بیرون آمد.

35 و آن کسی که دید شهادت داد و شهادت او راست است و او می‌داند که راست می‌گوید تا شما نیز ایمان آورید. **36** زیرا که این واقع شد تا کتاب تمام شود که می‌گوید، استخوانی از او شکسته نخواهد شد.

37 و باز کتاب دیگر می‌گوید، آن کسی را که نیزه زدند خواهند نگر بست.

38 و بعد از این، یوسف که از اهل رومه و شاگرد عیسی بود، لیکن مخفی به سبب ترس یهود، از پیلطس خواهش کرد که جسد عیسی را بردارد. پیلطس اذن داد. پس آمده، بدن عیسی را برداشت.

39 و نیکودیموس نیز که اوّل در شب نزد عیسی آمده بود، مژ مخلوط با عود قریب به صد رطل با خود آورد.

40 آنگاه بدن عیسی را برداشته، در کفن با حنوط به رسم تکفین یهود پیچیدند.

41 و در موضعی که مصلوب شد باغی بود و در باغ، قبر تازه‌ای که هرگز هیچ کس در آن دفن نشده بود.

42 پس به سبب تهیّه یهود، عیسی را در آنجا گذاردند، چونکه آن قبر نزدیک بود.

23 پس لشکریان چون عیسی را صلیب کردند، جامه‌های او را برداشته، چهار قسمت کردند، هر سپاهی را یک قسمت؛ و پیراهن را نیز، اما پیراهن درز نداشت، بلکه تماماً از بالا بافته شده بود.

24 پس به یکدیگر گفتند، این را پاره نکنیم، بلکه قرعه بر آن بیندازیم تا از آن که شود. تا تمام گردد کتاب که می‌گوید، در میان خود جامه‌های مرا تقسیم کردند و بر لباس من قرعه افکندند. پس لشکریان چنین کردند.

25 و پای صلیب عیسی، مادر او و خواهر مادرش، مریم زن گلوپا و مریم مجدلیّه ایستاده بودند.

26 چون عیسی مادر خود را با آن شاگردی که دوست می‌داشت ایستاده دید، به مادر خود گفت، ای زن، اینک، پسر تو.

27 و به آن شاگرد گفت، اینک، مادر تو. و در همان ساعت آن شاگرد او را به خانه خود برد.

28 و بعد چون عیسی دید که همه چیز به انجام رسیده است تا کتاب تمام شود، گفت، تشنه‌ام.

29 و در آنجا ظرفی پُر از سرکه گذارده بود. پس اسفنجی را از سرکه پُر ساخته، و بر زوفا گذارده، نزدیک دهان او بردند.

30 چون عیسی سرکه را گرفت، گفت، تمام شد. و سر خود را پایین آورده، جان بداد.

31 پس یهودیان تا بدن‌ها در روز سبّت بر صلیب نماند، چونکه روز تهیّه بود و آن سبّت، روز بزرگ بود، از پیلطس درخواست کردند کهساق پایهای ایشان را بشکنند و پایین بیاورند.

32 آنگاه لشکریان آمدند و ساقهای آن

دوست قیصر نیستی. هر که خود را پادشاه سازد، برخلاف قیصر سخن گوید.

13 پس چون پیلطس این را شنید، عیسی را بیرون آورده، بر مسند حکومت، در موضعی که به بلاط و به عبرانی جَبّاتا گفته می‌شد، نشست.

14 و وقت تهیّه فصّح و قریب به ساعت ششم بود. پس به یهودیان گفت، اینک، پادشاه شما.

15 ایشان فریاد زدند، او را بردار، بردار! صلیبش کن! پیلطس به ایشان گفت، آیا پادشاه شما را مصلوب کنم؟ رؤسای گهته جواب دادند که غیر از قیصر پادشاهی نداریم!

16 آنگاه او را بدیشان تسلیم کرد تا مصلوب شود. پس عیسی را گرفته بردند

17 و صلیب خود را برداشته، بیرون رفت به موضعی که به جُمّمه مسمّی بود و به عبرانی آن را جُلّتا می‌گفتند.

18 او را در آنجا صلیب نمودند و دو نفر دیگر را از این طرف و آن طرف و عیسی را در میان.

19 و پیلطس تقصیرنامه‌ای نوشته، بر صلیب گذارد؛ و نوشته این بود، عیسی ناصری پادشاه یهود.

20 و این تقصیر نامه را بسیاری از یهود خواندند، زیرا آن مکانی که عیسی را صلیب کردند، نزدیک شهر بود و آن را به زبان عبرانی و یونانی و لاتینی نوشته بودند.

21 پس رؤسای گهته یهود به پیلطس گفتند، منویس پادشاه یهود، بلکه که او گفت منم پادشاه یهود.

22 پیلطس جواب داد، آنچه نوشتم، نوشتم.